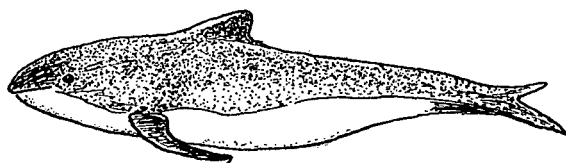

verlaten en zich in de aarde daarvoor verpopt; daarna had ik deze poppen met de graszoden naar de gazonrand getransporteerd. Hiermee had ik het zwerven reeds uitgelegd als een zoeken van een geschikte verpoppingsplaats. Maar ik moest nog meer leren. Ik werd nu nieuwsgierig of mijn houtrups in het krijtkistje misschien terzelfder tijd als vlinder was herboren, maar ik vond . . . de vogel gevlogen, in dit geval niet als vlinder, maar nog in zijn staat van rups. Ongerust naar wat de rups wel zou vernield hebben om tot de poptoestand te kunnen geraken, doorzocht ik zéér nauwkeurig alles in het studeerkamertje, maar zonder enig spoor te vinden. Stel u mijn verwondering voor toen het volgende voorjaar tijdens de schoonmaak (wie durft er nu nog iets tegen de schoonmaak te zeggen, heren?) mijn vrouw mij met een: „Ik heb een verrassing voor je”, enthousiast voorging naar de studeerkamer. Daar zag ik vlak voor het kachelkje een eivormig gat, gevreten in de vloerbedekking (Chinese matten) en in dat gat, met een dikke rand van bijeengesponnen knaagsel omringd, de nog in lathergische toestand verkerende vluchteling. De verdichte rand had hem het leven gered, bij het aanmaken en controleren van de kachel hadden zowel mijn vrouw als ik herhaalde malen op het kachelzeiltje gestaan en gelopen, waaronder deze ingenieuze overwinteringsplaats was ingericht. Deze zwerftocht was dus niet op verpopping, maar op overwintering buiten de voedsel-boom uitgelopen! Toch maakte de rups de indruk volwassen te zijn, toen ik ze ving.

Er is dus op het gebied van de wilgehoutrups nog wel een en ander te doen. Het is nu heel prettig, dat de waarneming van de beide heren, met enkele nieuwe gegevens als winst, opnieuw onze aandacht daarop vestigt; een waarneming, die ons dank zij het ruime standpunt van de hoofd-redacteur bereikt, hoewel er een foutje in schuilt. De verpopping in de aarde, zowel als het gaan zwerven van de rupsen, gebeurt niet zo zelden als blijkbaar wordt aangenomen, ja, moet nog veel algemener voorkomen, dan wij hebben kunnen uiteenzetten. Dus, beginners en gevorderde leden, let nog eens op die wilgehoutrups, stop ze nog maar eens in een potje met gras om na te gaan wat ze daarin eigenlijk spinnen, enz.

Biezeling, apr. 1958.

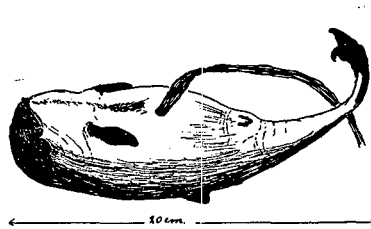
Henk van Halm

Bruinvis bij Bloemendaal

Tijdens een strandwandeling van Zandvoort naar IJmuiden op 26 december 1957 vonden wij enige honderden meters van Restaurant „Het Karrewiel” te Bloemendaal bij de Kennemer Duinen een pas gestrande en vrijwel geheel gave wijfjesbruinvis. De lengte van het dier was 1.85 meter, op enkele plaatsen was de opperhuid losgelaten en de meeuwen

waren al aan de ogen begonnen. Wij hebben het dier ter plaatse gesecteerde. De speklaag was 3 à 4 cm dik en het bloed in de halsslagaders was nog vloeibaar.

Bij opening van de buikholte hadden de ingewanden een typische donker-bruin-rode kleur. Ons viel direct de sterk gezwollen uterus of baarmoeder op, die meteen naar buiten pulde. Deze uterus heeft dezelfde kleur als de ingewanden. Voorzichtig sneden wij de uterus open, waarbij veel helder vruchtwater afvloeide. In het vreemd-groene chorion-vlies bevond zich een nog zeer mooi foetus. Wij prepareerden het foetus zeer voorzichtig uit, sneden de navelstreng door en wikkelden het in enkele plastic zakken. Thuisgekomen werd het meteen geconserveerd in formaline 10 %. Alle uitwendige organen en extremiteiten zijn aan het foetus waar te nemen. De ogen waren nog met epitheelweefsel bedekt. De totale lengte van het foetus was 20 cm.

Het
uitgeprepareerde
foetus

Volgens de literatuur paren bruinvissen in augustus en duurt de draagtijd 8—9 maanden. Hieruit kunnen wij dus met vrij grote zekerheid concluderen dat het betreffende foetus op de helft van de draagtijd gevonden is, m.a.w. ongeveer 4 maanden gedragen is.

Solanum triflorum

Enige exemplaren van *Solanum triflorum* werden gevonden op een dijk tussen Rockanje en Oostvoorne door de heer J. G. Zandstra te Heerenveen.

De betreffende dijk bestaat uit zand, terwijl de planten een zeer droge standplaats hadden. Stokstofrijkdome is ter plaatse zeer wel mogelijk, gezien de nabijheid van grote duinmeren, die op hun beurt veel vogelbezoek ten gevolge hebben, met het gevolg een natuurlijke stikstofrijke bemesting. De vondst dateert van 26 september 1956.

